

Голем Крчин (2341 мнв) и Веливар (2373 мнв)

Голем Крчин и Веливар се највисоките врвови на планините Крчин и Дешат кои се наоѓаат јужно од Кораб. Оддалечени се околу 120 км од Скопје, во близина на селата Ростуше и Битуше. До нив од Скопје се доаѓа прво преку автопатот до Гостивар и понатаму преку Маврови анови во правец на Дебар. На околу 30 км од Маврови анови или 1,5 км од манастирот Св. Јован Бигорски (има патоказ) се врти кон с. Битуше до каде има асфалтен пат.

На почеток од селото се оди во правец запад-југозапад по широка патека, по 5 минути се поминува преку бетонско мовче, се скршнува лево по патеката и се навлегува во шума. По 15-тина минути се наидува на пресушена чешма. Од тука патеката се дели на две патеки лево и десно, доколку се оди по десната патека во правец на запад најверојатно по најкраток пат и најбрзо се излегува над шумата и најверојатно таа води до црквичката под Голем Крчин. Ако се оди по левата патека после 30-тина минути се наидува на поточе кое се преминува и тука патеката послабо се познава и може да се изгуби но може да се тргне кон сртот одејќи директно на запад и така се излегува над шумскиот појас.

Во правец на сртот се наидува на карпест појас со ширина од неколку десетини метри, за чие заобиколување е потребно доста време, може да се премине преку него но многу внимателно. Потоа кон врвот теренот е тревнат и се оди по него и онатаму во правец југозапад, се доаѓа до едно седло и потоа преку еден помал врв се искачува Голем Крчин.

Од врвот за да се продолжи кон Веливар се оди во правец на север по срт, после 40-тина минути пешачење се наидува на патека од десната страна на сртот која што оди во правец на Веливар. Следејќи ја таа патека прво се стигнува до полуисушено езерце познато како Сува бара. Од тука се продолжува по сртот иако веќе нема патека и после 20-тина минути се стигнува до местото наречено Св. Недела (2050 мнв) - остатоци од некогашна црква.

Од тука почнува искачувањето на Веливар, по кратко време се покажува и патека. Од остатоците од црквичето до највисоката точка на Дешат потребни се околу 40 минути.

Од врвот може да се оди директно во правец на езерото Локув кое во однос на Веливар се наоѓа во правец југоисток-исток. Во тој правец се наоѓаат две мали езерца и прво се оди кон нив, може и да се продолжи по патеката која се покажа на искачувањето кон врвот и којашто исто води кон езерцата. По поминување на езерцата патеката продолжува понатаму и следејќи ја неа се навлегува во шума по тука веќе широка патека, после 40 минути се наидува на т.н. Османовата ливада. Од ливадата се појавува и помала патека која заобиколно води директно во с. Битуше (не преку езерото Локув). Треба да се продолжи по широката патека и понатаму низ шумата и се стигнува до езерото Локув (има обележувања по патеката). Од езерото има маркирана патека до с. Требиште. За да се стигне до с. Битуше треба после дваесетина минути пешачење по таа патека да се скршне на една кривина (пред кривината може да се крати по една голема ливада) по помала патека во десно која води кон селото Битуше. Патеката не е добро видлива и треба да се внимава.

По 30-тина минути се наидува на чешма (т.н. Бранова или Викенд чешма) која што се наоѓа во непосредна близина на с. Битуше, и има вода. Од тука потребни се уште 15-тина минути за да се стигне во селото.

За целата тура потребни се околу 10 часа.

Превземено од : MKDmount